

ภัยจากอุบัติเหตุบนถนนและวิธีแก้ปัญหารัฐ

อุบัติเหตุบนท้องถนนในประเทศไทย ทำให้มีผู้บาดเจ็บล้มตายและทุพพลภาพแต่ละปีจำนวนมาก และเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุใหญ่ๆ นอกจากการขับรถโดยประมาทแล้ว การดื่มสุราและของมีแอลกอฮอล์สูงที่สุด ตามด้วยการขับรถด้วยความเร็วและการขับที่จกยานยนต์โดยไม่สวมหมวกนิรภัย หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าหมวกกันน็อก ทั้งนี้เพราะสังคมไทยประชาชนไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายแต่เกรงกลัวตำรวจจากเหตุผลดังกล่าวนี้ นอกจากเกิดอุบัติเหตุสูญเสียชีวิตหรือบาดเจ็บบางรายถึงกับพิการตลอดชีวิต แล้วยังก่อให้เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวงอันเป็นอาชญากรรมอย่างหนึ่งอีกด้วย

สาเหตุของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายก็ดี การดื่มของมีแอลกอฮอล์ก็ดี อาจเกิดจากสภาพแวดล้อมของสังคมนับตั้งแต่สถาบันครอบครัวจนถึงสถาบันการศึกษา รวมทั้งผู้มีอำนาจหน้าที่ในบ้านเมือง

กล่าวคือ เรื่องการดื่มสุรานั้น ในประเทศตะวันตกกำหนดว่าเยาวชนอายุเท่าไรถึงจะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้บ้าง และถ้าดื่มในร้านอาหาร ถ้าไปกับผู้ปกครองจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้จำนวนเท่าใด ในบางประเทศการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีดีกรีสูงๆ จะขายได้เฉพาะในร้านพิเศษและผู้ที่จะซื้อได้ต้องมีอายุบรรลุนิติภาวะเท่านั้น ส่วนผู้ใหญ่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านอาหารจะต้องไม่แสดงอาการมึนเมา ถ้ามีอาการทางร้านจะหยุดขายทันทีและถ้าแสดงอาการมึนเมา จะถูกพนักงานเชิญออกจากร้าน ถ้าไม่ออกจะถูกลากตัวออกไป

ส่วนการขับรถก็เช่นกัน ถ้าขับรถเกินกำหนดจะถูกลงโทษอย่างรุนแรงหรือถ้าตรวจพบว่ามีแอลกอฮอล์ที่เปิดเผยในรถ จะถูกลงโทษด้วยเช่นกัน

สำหรับการไม่สวมหมวกกันน็อกหรือหมวกนิรภัยก็เช่นกัน ผู้ขับที่รถจักรยานยนต์และผู้ซ้อนท้ายต้องสวมหมวกนิรภัย (จริง) ไม่ใช่สวมหมวกอื่นๆ เป็น

อันขาด สำหรับประเทศไทยนั้นนอกจากผู้ขับซึ่งจะไม่สวมแล้ว จักรยานยนต์รับจ้างซึ่งเป็นปัญหาเพราะผู้โดยสารไม่ยอมสวมหมวกนิรภัยทั้งๆ ที่ผู้รับจ้างจะมีหมวกนิรภัยให้ แต่ผู้ว่าจ้างกลัวความสกปรก จึงไม่ยอมสวมหรือถือไว้เมื่อพบตำรวจตั้งด่านตรวจ ก็จะยกหมวกขึ้นไว้บนศีรษะทำทีว่าสวมหมวก เพื่อตบตาตำรวจ

พฤติกรรมทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในสังคมไทยไม่ว่า

เรื่องมีนเมาจากการเสพจนกระทั่งเมื่อเกิดเรื่อง ดังเช่น นายแพทย์ใหญ่กระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่แก้ปัญหาดังกล่าว แต่กลับขับรถด้วยความมีนเมาจนชนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในกระทรวงเสียเอง ทำให้ต้องเสียนาคต เป็นต้น

อย่างไรก็ดี การแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นจะทำได้ นอกจากด้านกฎหมายแล้ว ด้านสังคมต้องร่วมมือตั้งแต่สถาบันการศึกษา เพื่อให้เกิดความเคยชิน ในที่นี้จะยกตัวอย่างสถาบันการศึกษาที่สนใจเรื่องนี้อย่างจริงจังมาเป็นเวลากว่า 10 ปีแล้ว ได้แก่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่ได้ดำเนินงานอย่างจริงจังทั้งเรื่องรณรงค์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ทำให้ร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถาบันหมดไปก่อนที่รัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งมาตรา 44 ห้ามตั้งร้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถาบันการศึกษาเสียอีก

ส่วนเรื่องหมวกนิรภัยนั้น ทางมหาวิทยาลัยมีมาตรการที่เรียกว่า “หมวกกันน็อกร้อยเปอร์เซ็นต์” นอกจากมาตรการห้ามนักศึกษาที่ไม่สวมหมวกเข้ามหาวิทยาลัยแล้ว ยังได้นำเอาวัสดุเป็นผ้าบางๆ ที่ทำเป็นที่รองหมวกนิรภัยแจกให้วินมอเตอร์ไซค์รอบมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้ว่าจ้างสวมก่อนใส่หมวกนิรภัยเพื่อให้ผู้สวมใส่หมวกไม่รังเกียจและให้หน่วยงานที่รับผิดชอบนำไปเป็นตัวอย่าง แต่หลังจากทำมาหลายปี ก็ไม่มีผู้รับผิดชอบของรัฐสนใจ ทั้งๆ ที่ได้เชิญชวนเจ้าหน้าที่รัฐมาร่วมงานด้วย รวมทั้งมีการประเมินผลโดยการมอบรางวัล “วินหมวกทองคำ” ทุกปีโดยเชิญผู้เกี่ยวข้องของบ้านเมืองมาร่วมด้วย ซึ่งในปีนี้จะมีการในวันพฤหัสบดีที่ 7 ธันวาคมนี้ ที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ซึ่งทางมหาวิทยาลัยหวังว่าจะเป็นทางหนึ่งที่จะกระตุ้นให้ผู้รับผิดชอบของบ้านเมืองสนใจในการแก้ปัญหาเพื่อให้ผู้ใช้จักรยานยนต์รับจ้างแก้ปัญหาดังด้วยตนเองอีกด้วย